

Skattedirektoratet
Postboks 9200 Grønland
0134 OSLO

Kopi: Finansdepartementet v/
Finansmarkedsavdelingen

Dato: 15.04.2014
Vår ref.: 14-447
Deres ref.: 2014/108422

Høring - Finanstilsynets opplysningsplikt om finansielle instrumenter

Finans Norge viser til Skattedirektoratets høringsbrev av 18.02.14 vedrørende utkast til forskrift om Finanstilsynets overføring av opplysninger om finansielle instrumenter til direktoratet.

Etter forslaget skal Finanstilsynet ukrevd innberette opplysninger til direktoratet om transaksjoner i finansielle instrumenter som verdipapirforetakene rapporterer til Finanstilsynet. Transaksjonsrapporteringen har hjemmel i verdipapirhandelloven § 10-18 og ble innført ved gjennomføring av direktiv 2004/39/EF (MiFID). Innføringen av rapporteringsregimet ble begrunnet med overvåking- og tilsynsformål for tilsynet av verdipapirmarkedene.

Finans Norge er skeptiske til forslaget på høring. Det fremstår som uklart om det er rettslig grunnlag i direktivforpliktelsene å benytte informasjonen til skatteinnkrevingsformål. For det andre – og ikke mindre viktig – vil forslaget kunne skade Finanstilsynets virksomhet.

Finanstilsynet har i dag svært sterke hjemler for innhenting av informasjon fra foretak under tilsyn. Motsatsen er at Finanstilsynet er underlagt en streng taushetsplikt, jf. finanstilsynsloven § 7. Bakgrunnen for dette er å sikre en fullstendig og fortrolig dialog mellom foretak og offentlige myndigheter.

En slik "en block" overføring av opplysninger som foreslått vil kunne skade den åpne dialogen mellom Finanstilsynet og tilsynssubjektene som skjer med grunnlag i det sterke vern som denne taushetsplikten i dag er gitt av lovgiver. Skattedirektoratets utkast til forskrift uthuler denne taushetsplikten. Finans Norge kan ikke se at direktoratet har vurdert disse sidene i forskriftsutkastet på høring. Det kan reises spørsmål om gjeldende lovhjemler i det hele tatt gir grunnlag for et slikt massivt unntak fra taushetsplikten som her foreslås.

I høringsnotatet er det foretatt en kort vurdering av forholdsmessighet etter personopplysningsloven, herunder ligningsmyndighetenes behov. Det er ingen grunn til å betvile nytteverdien slike opplysninger vil ha for direktoratets oppgaver i ligningsbehandlingen. Imidlertid vil ikke direktoratets behov for tilgang til slik sammenfattet informasjon stille seg nevneverdig annerledes enn behovet til andre myndigheter.

Generelt er utveksling av persondata mellom offentlige myndigheter underlagt sterke begrensninger. Dette gjelder bl.a. innen helsesektoren. Det er ikke tilstrekkelig at det konstateres et behov, det må også foretas en avveining hvor de personvernmessige sidene av saken vurderes tilstrekkelig. Herunder bør man se på alternativer for informasjonsinnhenting.

Det er imidlertid gode grunner til at ligningsmyndighetene i dag er underlagt visse nærmere prosedyrer for å motta informasjon fra Finanstilsynet. I en tid hvor andre offentlige instanser som bl.a. Politiet og helsevesenet arbeider under stadig skjerpede krav vedrørende tilgang til og utveksling av informasjon – fremstår det som noe overraskende at Skattedirektoratet selv foreslår en ordning med en slik massiv automatisk allokering av taushetsbelagt informasjon til direktoratet.

Avslutningsvis finner Finans Norge grunn til å minne om at Skattedirektoratet har en sterk egeninteresse i saken. Det fremstår som noe umusikalsk at Skattedirektoratet behandler den videre del av forslaget basert på en forskriftshjemmel man har bedt om, men ennå ikke fått. Spørsmålet på høring bør derfor løftes opp til Finansdepartementet hvor man også kan avveie hensynet til konsekvensene av forslaget for Finanstilsynets virksomhet.

Høringsuttalelsen er på denne bakgrunn også sendt i kopi til Finansdepartementet.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Carl Flock

Juridisk fagdirektør/advokat